

[Pilgaard Andersen]

Det foreliggende lovforslag indeholder altså nogle administrationslettelser, og det er klart, at de ting vil vi gerne være med til. Men vi vil også meget gerne forsøge under udvalgsbehandlingen at ændre kriminaliseringen af en virksomhed, der ikke indbetaler. Det er nogle af de ting, vi mener vi må lægge vægt på, og det er da også klart, at vi nok vil komme med nogle ændringsforslag for at lempe nogle af byrderne. Stort set mener vi, at lovforslaget medfører nogle omkostningslettelser, og ud fra den betragtning vil vi selvfølgelig meget gerne være med til at se på det under udvalgsbehandlingen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på vegne af SF give tilslutning til, at man fremover opkræver arbejdsgivernes andel af udgiften til invalidepension via statsskattedirektoratet. Det ser umiddelbart ud til at være fornuftigt, og det giver i alle tilfælde en hurtigere forretningsgang og er dermed medvirkende til, at de renteindtægter, forsikringsselskaberne hidtil har fået, nu går i skattekassen.

Efter de gældende regler indbetaler arbejdsgiverne 50 kr. årligt for hver helårsbeskæftiget. Det kan siges at være rørende billigt, og i SF mener vi, at dette beløb er for lille, og agter at foreslå en forhøjelse. Hvor stor den skal være, vil vi vende tilbage til, når vi via udvalgsarbejdet nærmere har fået belyst, hvor store udgifter det offentlige har til invalidepension, der vel at mærke skyldes arbejdslivet. Ikke mindst i en tid, hvor snart sagt alle i folketinget leder efter besparelser, er dette vel et af de steder, hvor der kan ske en omlægning af udgiften fra det offentlige og til det sted, hvor produktionen af varer og desværre også invalidepensionister foregår.

Der er forskellige andre ting, vi ønsker belyst, men jeg kan love et positivt udvalgsarbejde.

Aase Olesen (RV):

Det kan være meget vanskeligt at afgøre, om omlægningen af opkrævningsformen for arbejdsgiverbidraget til invalidepension fra forsikringsselskaber til statsskattedirektoratet er fornuftig eller ej. Det fremgår faktisk ikke af forslaget, hvad meningen egentlig er, blot at det skal ses i sammenhæng med det forslag, som jeg forstår at arbejdsministeren

fremsetter, om opkrævning af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikring. Der står i socialministerens bemærkninger, at forslaget må ses i sammenhæng med regeringens samlede sparebestræbelser, og det er jo da i hvert fald udmærket. Jeg håber så, at regeringen kan se denne sammenhæng. Vi andre, der ikke kender disse samlede sparebestræbelser, kan have lidt svært ved at se sammenhængen, men det kan jo være, at den dukker op undervejs. Jeg ville som sagt gerne have set forslaget behandlet i sammenhæng, men det har allerede tidligere været fremført.

Jeg kan love, at vi gerne vil være med til at se nøjere på konsekvenserne i udvalget for den enkelte arbejdsgiver. Det er oplagt, at der vil være en lille gevinst ved at få løbende månedlige indbetalinger fremfor indbetalinger én gang om året – det er det, man i lovforslaget opgør til ca. 20 mill. kr. – men jeg kan ikke se, at denne gevinst er opnået helt uden omkostninger. Der må nødvendigvis være en række administrative besværligheder ved, at vi nu i modsætning til, hvad vi tidligere har gjort, hver eneste måned skal til at interessere os for denne opkrævning. Det er jo sådan i dag, at man i januar eller december måned får et lille, pænt A4-skema, som vi skal udfylde med antallet af ansatte, og et stykke tid efter får man en opkrævning, der så måske bliver rettet senere. En årlig indbetaling er nem og uproblematisk. Jeg vil godt spørge ministeren, hvad der er visdommen i, at vi nu skal til at lave alle de rutiner om, som vi kender, hver evig eneste måned.

Vi taler så tit fra denne talerstol om, at man skal lade være med at lægge administrative byrder på små virksomheder, og vi har for ikke så længe siden haft et forslag til diskussion om, hvorvidt man skulle give en eller anden form for godtgørelse for det administrative arbejde. Fra radikal side har vi modsat os en egentlig godtgørelse, men sagt, at det, det drejer sig om, er ikke ustandselig at lave tingene om. Jeg har altså svært ved at se – umiddelbart i hvert fald – at der skulle være noget særligt vundet ved at lave denne månedlige rutine om for hver eneste arbejdsgiver i dette land, og det er som bekendt kun de små arbejdsgivere, der vil blive generet af det.

Selve lovforslaget er en barsk affære at læse. Paragraf efter paragraf med trusler om morarenter, om bøder og om at acceptere